

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

21. Dies Octobris. Bonus timeat ne cadat, malus conetur ut furgat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

in eo videbitur Veritas, ubi etiam ipsum lumen tenebræ ? Totus apparatus mundi, & fundamenta ejus, sunt cæcitatibus instrumenta, superbia, libido, ambitio, iracundia. Ut perinde prope sit, amare mundum, ac amare ipsum odium ; quia omnia quæ sunt mundi, sunt digna odio ; & qui mundum diligunt, sunt Deo odio. Quid ergo verius hoc verbum ?

Hic miser est, & erit, mundi qui prospera querit.

21. DIES OCTOBRIS.

Bonus timeat ne cadat, malus conetur ut surget.

S. Fulgentius sermon. de S. Stephano.

Perversitas I. **N**ihil aliud est in hoc mundo mundi.

vivere, quàm cadere, & surgere. Qui hodie surgit

& peccatis absolvitur, cras iterum cadit, & peccatis involvitur. Hæc hora est quis filius lucis, sequenti filius tenebrarum. Itaque sive quis bonus, sive malus, semper illi est timor, & labor; bono, timor ne erectus cadat; malo, labor ut prolapsus surgat. Nemo hoc mirabitur, si quis voluerit facere anatomiam mundi: cujus hodie rudia tantum aspeximus lineamenta. Mundus hic malus, nihil est aliud quàm vita mundo adhærentium mala: ubi loco terræ, est Avaritia; ignis, cupiditas; aquæ Inconstantia, aëris levitas, & stultitia; loco petrarum pertinacia; florum oblectamenta; arborum celsarum, superbia: maris profundi, cor. Quid multis? Sol est prosperitas, Luna continua mutabilitas. His affinia habet D. Cyprianus. (a) Regnum hoc manitur vitiis, ambitur flagitiis, turres ejus sunt crimina, arma

(a) De Jesu Christo.

Octob.

lumen
fundamen
libido
amare
ia quæ
n diligit
erlu?
rit.
S.
r ut surge
oc mudo
adere, &
odie surg
, & peo
ius lucis
uis sit bo
& labor;
labor ut
quis volue
rudia tan
nalus, ni
m mala:
as; aque
co perra
arborum
Quid mul
utabilitas
m hoc mu
ina, arma
qua-

arumcunque turpitudinum molimina. Sic conferamus
inter se molestias, quæ ab elementis nobis adferun-
tur, & quas inter vitia patimur: exiguum omnino
periculum esse inveniemus, quod terra, marique in-
est, comparatum cum iis, quæ nobis vitæ pravitas fa-
cit.

II. An non graviore versantur in discrimine, qui
cadunt in altam voraginem superbiæ, quam qui de
scopulo? An non periculosius a-
gunt homines inter vitia, & voluptates, quam inter
effrenatas belluas, & immanes feras? An non gravius
libet discrimen, qui livore tentatur, quam cui cere-
brum saxo comminuitur? An non gravius pericli-
tantur, qui avaritiæ æstu torrentur, quam qui ad
montem Ætnæ habitant? Non est tacendum quod
dixit Tacitus. (a) *Corrumperet, & corumpi, seculum*
præstat. Sic, decipere, & decipi, mundus nomina-
tur. Verè igitur de mundo Arnobius. (b) *Mundus,*
sedes, ac domicilium, in quo omne nefas quotidie perpe-
tratur, maleficia cuncta consunt. Hic est ergo mun-
dus, hostis noster capitalis, qui semper nostro infi-
diatur capiti: amicus fraudulentus, perfidus,
qui assiduo nos labore fatigat, & fatigatos atroci-
ter castigat: qui se bonis formidabilem, improbis
amabilem probat: bonorum maximè prodigus alie-
norum, propriorum parcissimus: vitiorum omnium
machinator, virtutum cunctarum carnifex, qui suos
sustentat blanditiis, alienos allicit delitiis. Sic mun-
dus dum nobis delitiis arridet, mendaciis irridet.
Itaque in mundo, ubi tranquilla omnia videntur,
ibinocitura non desunt, sed quiescunt. Illic mala

G g g 3

audita

(a) De morib. German. (b) l. 2.

audita vulnerant, visa trucidant. Verè ergo, sunt bona mundi studiosè appetenda, quæ tenentur, intereunt. Quis fructus est, ea indefinenter cupere, quæ etiam si non deserant, sunt rendenda.

III. Maxima in mundo quæ nos allicit, ut ei sequamur, illecebra, est Voluptas. Illa, quam sit lax, mendax, fugax, paucis te docebit, orator impericis eximius, Tullius. [a] Qui voluptatem maxime sequuntur, minime consequuntur. Sapiens, si tibi sapiens monitum D. Gregorii. [b] Disce homo non diligere mundum, ut diligas Deum, avertere, ut convertaris, et fundere, ut implearis. Sed per me licet, totum te mundo dato; fideliter mundo servito, optimè de pessimo mundo sentito? tale ad extremum recepturus est stipendium, qualis ipse mundus est. Te sciscitor, o mundi insane amator, an non verum hoc entymema. Aut bonus, aut malus est mundus; si erga te est bonus: quid de illo quereris? si malus, cur illum sequeris? imò obsequeris? Non potest fieri, quin vel inviti fateantur Cosmophili, in alterutrum errorem se incidisse: quod nimirum, aut malo serviant heri, aut de bono conqueruntur domino. Meritò igitur dixerim de mundo, quod de Fortuna, quæ in mundo dominatur, scripsit Boëtius. [c] Si Fortunam probas, utere moribus, ne queraris: si perfidiam perhorrescu, sperne, atque abjice perniciofa ludentem. Nemo mundum probabit, nisi improbus: hæc enim est vox improbißima mundi. Ille apud me est dignitate primus, qui virtute est novissimus: ille meus,

[a] Tuscul. [b] Discip. de Temp. 507. [c] L. 1. c. 1.

22. DIES OCTOBRIS.

Discas non diligere, ut discas diligere. S. Augustinus
conc. 3. in Psal 30.

Mundi odium, I. **M**agna est ars verè bona non
negligere, major meliora
selegere, maxima optima
diligere. Quidquid diligis præter unum, aut prop-
ter unum, malè à te diligitur. Hinc ut discas diligere
Deum, prius discas non diligere, quæ non sunt
Dei. Benè Fulgentius: (a) Amor cum periculo sæpè con-
cordat, & dum ad illud solum notat quod diligit, nun-
quam videt; quod expedit. Dedisce igitur amare, quod
amat tibi non expedit, quia tibi amanti nocet,
dum à salute impedit. Deinde disce ea non diligere,
quæ possessa, erunt possidentium, vel ne pereant
periculum, vel ut pereant exitium. Quia si diligis di-
vitiis, & eas possides non tam possides tu divitiis,
quam possidearis à divitiis. Ideò solerter monet Sal-
vianus: (b) Refugienda est ampla possessio, ne consequa-
tur profunda perditio, Diligis aliquid ut possideas, &
ecce si possideas, jam periculum est ne pereas. Ita-
que si illa quæ non sunt Dei, amas, jam tibi per-
eundi periculum creas. Vide ergò cui impendas
tuum amorem. Duo sunt, quorum alter trum
quem

G g g 4

(a) Mythol. 2. (b) Salvian. ad Eccles. l. 2.